

Termeljünk több és olcsóbb szenet!

Ha az ember a hétköznapi életet nézi, úgy látja, hogy minden rendben megy, úgy látja, hogy gazdasági életünk visszatért a régi kerékvágásba, hiszen éppen úgy vásárolunk, szórakozunk, öltözködünk, mint 1956. október előtt. Sőt jobban. Nemcsak, hogy nem fenyeget a munkanélküliség, hanem újra szükség van minden munkáshoz. Biztosak a hónapok és tovább szöjűk a terveket életünk megszépítésére, ki-ki a maga módján. Jól van ez így, mert biztatást ad a holnaphoz. De tegyük össze apró terveinket, gondjainkat, erőnket és szorgalmunkat, és így nézzünk a holnap elébe. Igen, ha az ember csak nézi a hétköznapi életet, valóban úgy látja, hogy minden a legnagyobb rendben megy, de ha vizsgálja, szembeötlő, hogy nem is volt ez oly egyszerű.

Nagy erőfeszítések születtek az eredményeket

Az ország, a nép ügyének odaadó szolgálata, a legjobbak példamutatásán felbuzdult lelkesedés. De mindez a lelkesedés és szorgalom kevésnek bizonyult volna, ha nincsenek olyan őszintén segítő barátaink, olyan Lenin nevelte proletár nemzetköziség, amelyet eddig nem ismert a világtörténelem. Ez a segítség jelentette a legtöbbet annak az útnak megtételéhez, amelyet az elmúlt évvel magunk mögött hagytunk. Most újult erővel a magunk erejével kell tovább mennünk. Bármilyen sokszor hangoztattuk, hogy ez az ország a miénk, minden örömeivel és gondjaival — nem értettük eléggé. Most olyan állomáshoz értünk, amikor ezt teljes jelentőségében meg kell mutatni. Már az év elején arra figyelmeztelt a párt, hogy olyan segítség-re, olyan támogatásra ez évben nem számíthatunk, mint amilyent tavaly élveztünk. Magunknak kell megteremteni a gazdasági alapokat ahhoz, hogy tovább menjünk. Ezért pedig mindenkinél, aki a nagy közösségért és benne saját családjáért, őszintén felelősséget érez, tudását, erejét megfeszítve kell munkálkodnia.

Vegyünk csak egyetlen területet, a szénbányászatot. Ez évben a szénbányászatnak 12,2 százalékkal többet kell termelnie, mint az elmúlt évben. És mindemellett legfontosabb feladatunk, hogy olcsóbbá tegyük az életet.

Olcsóbb szenet adjunk az iparnak.

A háztartásnak, mint eddig. Erthető ez, hiszen nekünk kell megteremteni azokat az értékeket, amelyekből a testvéri országoktól kapott kölcsönt visszafizetjük és nagymértékben csökkentenünk kell az állami támogatást, amelyet ipari termelésünk szinte minden ága kapott az elmúlt évben.

Nem csupán arról van szó, hogy több szenet termeljünk, hanem mindenek előtt olcsóbban. Ha a széntermelést olcsóbbá tesszük, vele csökken a szénre erősen támaszkodó ipar termékeinek önköltsége és megtehetővé válik a feltételeit annak, hogy az életszínvonal jelenlegi állapotát tartani tudjuk. Nem számíthatunk az életszínvonal emelésére. Hiszen emlékezzünk csak arra, hogy a termelőmunka szinte országosan katasztrófális képet mutatott, amikor az állam a mi államunk bérénelést adott a dolgozóknak. Vessük össze ezeket a számokat, a mi trösztünk néhány adatával. Csupán két negyed-év tükrében tudunk rámutatni a szén tonnáknénti önköltségének alakulására, ez mégis figyelmeztet arra, hogy az adott lehetőségek jobb kihasználásával olcsóbbá tegyük a szén termelését. Az elmúlt év második negyedévében 16,52 század forinttal volt magasabb a szén termelésének önköltsége, mint az előző év azonos időszakában. Többet felhasználás mutakozott a közvetlen anyagköltség terén. Az 1 tonnára eső

bányafa felhasználás 1,19 százalékkal, a robbanóanyag 0,06 százalékkal, egyéb anyag 3,25 százalékkal volt több az előző év második negyedévéénél. Tröszt szinten egyetlen negyedév alatt csupán bányafából 1709 köbméterrel többet használtunk fel, mint az előző évben. És ha ehhez hozzávesszük azt, hogy a bányafa köbméteréért külföldön 75 kiló zsírt, vagy 110 kiló cukrot fizetünk, akkor látjuk teljes nagyságával, milyen nagy a felelősségünk ez évben az anyaggazdálkodás terén. Az elmúlt év harmadik negyedévében az egy tonnára eső forintösszeg 8,81 századdal nagyobb a megengedettnél. És, hogy a bányafa felhasználást forintösszegekben fejezzük ki, egyetlen negyedév alatt 196.000 forinttal használtunk fel többet, csupán bányafából, mint amennyit az előző év hasonló időszakában. A múlt év során csupán a harmadik és negyedik negyedévben összesen 59.000 forint összegű árammal használtunk többet, mint az előző év második, harmadik negyedévében. Ha mindehhez hozzávesszük, hogy a második negyedévben közel 39 millió, a harmadik negyedévben pedig több, mint 43 millió forint állami támogatást élvezett a Várpalota Széntröszt, akkor ezzel azt is kifejeztük, hogy ezt az összeget gazdasági életünk más területeiről kellett elvonni a bányászat egyenletes termelésének biztosítására.

E számok a mi gondjainkról beszélnek.

Nekünk kell megteremteni annak feltételeit, hogy ne csak elegendő, hanem olcsó szén álljon rendelkezésére az üzemeknek, a háztartásoknak. Kutatni, keresni kell a módját a munkahelyeken, hogy hol tehetünk valami keveset is annak érdekében, hogy a terv teljesítése mellett csökkentjük a szén kitermelésének költségeit.

Nemrégiben az egyik taggyűlésen arról volt szó, hogy a széntermelés megkönnyítésére és a teljesítmények növelésére alkalmazzunk korszerű bányagépeket. Elmondhatjuk azt,

hogy kevés olyan bányája van az országban, mint a várpalotai, ahol a gépesítés ilyen magas fokot ért el. De most többről van szó. Nem új gépek beállításáról van szó, hanem a meglévőket alaposabb kihasználásáról. A gépek beállítása új költséget jelent, ha átmenetileg is, de növeli a szén önköltségét. Ezt most nem engedhetjük meg magunknak. Van ezer és ezer lehetőség a termelékenység növelésére, a szén olcsóbbá tételére, a jelenlegi viszonyok között is. Még mindig előfordul, hogy a nem megfelelő méretű bányafal elszahajlik, hogy a csillepályák talpányagához felhasználható fát tüzelőnek használjuk el, hogy a szállítószalagokat nem használjuk ki eléggé. Ha csak ezekre fordítanánk kellő gondot, sok zsírt, sok pénzt takaríthatnánk meg. De sok még a bányában a kijavítható, vagy egyéb területen felhasználható, elfekvő anyag. Ezek kimentése is közvetve visszahat a szén önköltségének csökkentésére.

E lehetőségek kihasználása a mi feladatunk. Egy ilyen nagy egység-nél, mint a mi trösztünk,

tíz és százazreket takaríthatunk meg

gondos előrelátással, lelkiismeretesebb munkával. Ehhez pedig minden erőnk megvan. Minden bányában ott vannak a mi elvtársaink, és mellettük száz és száz becsületes bányász, akik az elmúlt évben bátran küzdöttek a nehézségekkel, hogy a termelést a jelenlegi szintre emeljék. Most az ő segítségükkel, példamutatásukkal előbbre kell menni egy lépéssel, és ebben az évben lefontosabb feladatunkra, az olcsóbb termelésre kell azt a lelkesedést használni, ami az életet az ellenforradalom után meginđította. Az ő szavak a párt igazának, a nép érdekeinek tudatosítása, anyagi erővé kell, hogy váljon, és képesek is ezek az elvtársak arra, hogy maug mellett fősorakozassanak az eddiginél nagyobb tömegeket, a termelés gazdaságosabbá tételére, hogy a jövőben még szilárdabb, még biztosabb alapokon tervezzünk az élet szebbé tételére.

Több segítséggel nagyobb eredményeket érnének el a kohó KISZ fiataljai

Egyre gyakrabban lehet hallani az üzemekben arról, hogy a KISZ-esek kezdenek magukra találni és olyan feladatokat is magukra vállalnak, ami fiatalos hejytállást követel. Brigádokat alakítanak és a termelés területén akarják megmutatni, hogy ők is tevékeny részesei nagy építőmunkáknak.

Ennek bizonyítására az Inotai Alumíniumkohó KISZ fiataljait hoztuk fel. Nem olyan területet választottunk ki, ahol nincs javítani való, meg nem is mindig a dicséret kedvéért fog tollat az ember.

A kohó fiataljai igen lelkesek. Lehet, hogy még nem igen szeretnek foglalkozni a világ gondjával. Érdeklődési körük az ifjúság életének alakulása, szeretnek jól élni, öltözködni, szórakozni. Ebből a gondolatból indultak ki, amikor először jött az ötlet KISZ-brigád alakítására. A TMK-nál indult meg a sor és hogy közel háromnegyed év alatt megbecsülést vívtak ki, azt mi sem bizonyítja jobban, mint, hogy mostanában két újabb csoportnál foglalkoznak a KISZ-brigád alakításának gondolatával.

Má már hivatalosan kettő, — félhivatalosan három — ifjúsági brigád dolgozik. Egyik a TMK-nál, a másik egy kohász brigád, a harmadik az anódosok körében. Ennél az utóbbinál érdemes egy pillanatra megállni. Amikor meghallották, hogy a kohász KISZ-brigád a negyedik negyedév második hónapjában jutalmat kapott, elkezdtek érdeklődni. Kiderült, hogy a KISZ kohászbrigád lett az első az energia megtakarítás-

ban. Megtudták azt is, hogy tervüket 103 százalékra teljesítették, hogy 87,73 százalékos áramhatással dolgoznak és így minden tonna alumínium előállításánál 48 kWó energiával takarítanak meg többet, mint az üzem többi brigádja.

Ők lettek az elsők az üzemben. Az anódosok is kedvet kaptak. Megkönnyíteni a kohászok munkáját. De hogyan értékeljük a munkát, hiszen közülük csak 10 fő alakított brigádot, viszont egy szakban 30-an dolgoznak. Mindenképpen bele kell, hogy segítsenek a munkába a KISZ-brigádok kivüliek is. De hát ők KISZ-esek módjára dolgoznak. Azt mondják: akárki megnézheti, hogy a 20 kementén — amit rájuk bíztak —, milyen munkát végeznek. Két hete, hogy ez a felemás brigád megalakult. A munkával nincs is baj, csupán azt fájjalják, hogy az üzem KISZ vezetőse még csak nem is érdeklődik felőlük.

Ángyán János, a brigád vezetője így panaszkodott: — Megalakultunk, azóta senki felénk se nézett. Szeretnénk, ha komolyan vennének bennünket és tájékoztatnának arról, hogy mit is kell tennünk. A saját feünk után már tettünk egyet és más — mondja. — Kikötöttük, hogy KISZ brigád tagja csak fegyelmezett dolgozó lehet. Aki igazolatlan hiányzást csinál, azt kiközösítik. Már meg is tették. Így került ki a brigádból Pataki Gyula, akit, mivel a KISZ-esek kiközösítettek, a többi anódosok sem vettek be. A brigád szellemével meg vannak elégedve. Sokan kérik, hogy ők is átmehessenek. Persze, ar-

Új pártcsoport bizalmat választottak

Az alumíniumkohó öntödei üzemszervezésénél új pártbizalmat választottak. Sarkadi László elvtárs beszámolótáskor sok fontos kérdést nyitva hagyott. Kiderült, hogy csoportját nem tudta a legfontosabb feladatok elvégzésére sarkalni. Vezetése alatt elromlott a műszaki és fizikai dolgozók közötti jó viszony. Lazult a munkafegyelm, amiből kifolyólag az öntöde termelési eredményei is jóval mögötte maradtak a kohócsarnokénak. Sarkadi elvtárs, amikor látta, hogy ilyen feladattal nem tud megbirkózni, lemondott. Helyette Szedlák József elvtársat választottak meg, aki régi pártharcos, a dolgozók előtt népszerű.

Úgy érezzük, Szedlák elvtárs útmutatásai alapján az öntöde kikerül abból a helyzetből, amiben most van. Utal erre az is, hogy a választás napján mindjárt határozat is született. Minden kommunistának feladatává lett tőve az, hogy agitációs munkáját először is személyes példamutatással kezdje. Ha a munkahelyen időben megjelenik, a műszakiak utasításait pontosan végrehajtja, akkor lehet majd a további feladatokról beszélni. Már mint a minőségi munka javításáról, az önköltség csökkentéséről.

A pártcsoport minden tagja helyesnek látta a határozatot. Sőt azt is megbeszélték, hogy az első időben hetenként ülnek össze beszámolóra, új feladatok hozatalára.

Úgy érezzük, ez a választás friss munkát hoz az öntödei pártcsoport életében. A párttagok és a csoportbizalmi hozzáállása olyan volt, hogy lehet bízni abban, hogy a meglévő hibákat együtt-tes erővel felszámoljuk.

Miklós István.

A türelem emberi dolog...

Válasz a „Hirdetni emberi dolog” című cikkre

Az idő enyhülése, a múlt heti cikk kedélyes hidegzuhánya, valamint az időközben érkezett két hirdetőhenger lehetővé tette, hogy a Palota-szálló és a Várjártanuló Intézet faláról az általunk ragasztott plakátokat leszedjük.

Várpalota város létszámához viszonyítva kapja a plakátokat. A fejlődéssel még nem tudott lépést tartani nyersanyaghiány miatt a hirdetőobjektumokkal való ellátás. Igéretet kaptunk, hogy még ebben az évben hirdetőoszlopok érkeznek. (Ezt az országban csak három város kapja és ebbe Várpalota is beletartozik.) A kultúrthorron előtt rövidesen állni fog egy magas, kivilá-gítható hirdetőoszlop.

Néha a házfalakon megjelennek a Hirdető Vállalat tudta nélkül plakátok (legtöbbször táncmuiaúságot, vagy mozi hirdetések), ezek törvénytelenek, hirdetési és térdíjat nem fizetnek. Kitételük büntetés alá esik. Csak az a hivatalosan elismert plakát, amelyen az Állami Hirdető Vállalat bélyegzője is szerepel.

Kedves Cikkíró! Irásának jószándékát elismerem és köszönöm. Mégis helyre kell igazítanom egy kitételét. Azt írja, hogy a Hirdető Vállalat „jó áron” plakátot is szerkeszt. Igaza van, hogy szerkeszt, de reális áron. 1949. előtt nem volt Állami Hirdető Vállalat, addig magánszektor sokkal drágábban végezte a hirdetést. Az ország egyik bevételi forrása a hirdetési térdíj. Egy darab egy ives plakát után 1 forint 80 fillér folyik be az államháztartásba és ebből Várpalota 30 százalékot visszkap.

Igyekezni fogunk a plakátragasztásnál is éberem örködni Várpalota szépítésén.

Bartos Sándorné
Állami Hirdető Vállalat Kirendeltség vezetője.

ra is ügyelni kell, hogy a műszak-

rend fel ne boruljon. Most alakult meg az anódosok KISZ brigádja, máris alkalmaznak új eljárást. Hogy a kádak folyását megakadályozzák, kéthetenként „flo-táti”-t tesznek a permanens köppeny szélére. A kezdeti eredményt az mutatja, hogy kevesebb a folyás lehetősége a kísérletre beállított hat kementénél. A fiatalok komolyan veszik feladatukat, őket is komolyan kell venni.

De nemcsak az anódkezelő brigád kizsesei panaszkodnak, hanem maguk a kohász KISZ-brigád tagjai is. — A KISZ titkár itt dolgozik, mégsem mondhatjuk el, hogy túlságosan sokat törődik velünk — mondja Gál András. — Úgy dolgozunk, ahogy jónak gondoljuk. Eredményeinkre, hibáinkra nem hívja fel a figyelmünket senki. Sőt, mi több, még az értékelést is titokban tartják, mert a KISZ gyűlésen kívül sehol sem találkoznak vele.

Miért elégedetlenkednek, amikor elismerő szóval emlegetik őket a kohócsarnok vezetői? Gál elvtárs elmondja: — Biztosan elfelejtették megmondani, hogy nem mindenben sikerült teljesíteni a november 7-i vállalásunkat. Vállaltuk, hogy 80 százalékgig dolgozunk, de rajtunk kívül álió okok miatt (nem volt elég gép) ezt nem tudtuk megtenni. — Kámán József, a brigád vezetője, csak hallgatja társának véleményét. Mit is mondhatna, hiszen való igaz, amit elmond. Ő ugyan nem KISZ-tag, de együtt él a fiatalokkal. Gál elvtárs véleményét Kún László még azzal is kibővíti, hogy nemcsak a KISZ bri-

gádokkal, de a KISZ tagokkal sem törődnek megfelelően. Esetleges értekezletekkor szólnak nekik, aztán meghalt az érdeklődés.

Ezeket a véleményeket szinte majdnem minden fiatal helyeselte. Megkérdeztük Pálóczy Béla KISZ-titkárt, mi a véleménye ezekről?

— Való igaz, hogy a versenyértékelésekkel nem törődünk eleget, a kohász ifjúsági brigádnak nem hívjuk fel a figyelmét arra, hogy minden egyes tényezőnél kifogástalan eredményt ért el, de kriolit felhasználás területén a negyedik helyre csúszott. — Hogy mindez miért következett be? — Azért, mert a vezetőség tagjai közül néhányan nem dolgoznak. Előfordul, hogy néha a vezetőségi üléseket is el kell halasztani, így aztán nem esoda, ha panaszkodnak az anódos fiatalok. Minden szándékunk, hogy azokat a hibákat, amelyeket mi is kezdünk már látni, az 1958-as évben kiküszöböljük és elősegítsük, hogy ne csak három, hanem jóval több KISZ-brigád dolgozzon az Inotai Alumíniumkohó területén.

Tehát ismerik a feladatot, látják, hogy hol a hiba. Bizonyára az idén a taglétszám szervezésén túl, a KISZ-brigád erősítésével, szervezeti életével is többet törődnek. A fiatalok szép eredményeket értek el így is, de sokkal nagyobb tudnának felmutatni, ha éreznék, hogy figyelik munkájukat.

Bízunk abban, hogy ez a segítség nem marad el, s 1958-ban még szebb, még jobb eredményeket hallunk a kohó KISZ-brigádjaikról.

Sándor Lászlóné.